

PRÁČE VIHŮ?

Neděle, 28 květen 2017

Připadám si, že jsem tak nějak v životě na dně a nevím, jak se z toho vyhrabat. A práce je "potvrzení mého selhání", ale abych vysvětlil. Chodil jsem na střední školu a měli jsme tam celkem dobrou třídu a lidi kolem. Už jsme se sešli jednou - po deseti letech - a to bude podruhé. Problém je, že já jsem byl na škole vždy označován jako ten, co to dotáhne daleko. A dost dlouho to tak i fungovalo.

Je pravda, že jsem měl samé jedničky, a dostal jsem se na vysokou, co jsem si přál. Ale taky je pravda, že právě na tom srazu po prvních deseti letech, jsem po maturitě neměl dostudováno :-)) - no, a práce už to taky nedoženu. To to právě je. Na gymnasiu jsem byl hvězda, oblíbenec jak učitel, tak spolužák. Když jsme se viděli minule, po maturitě jsem to tak nějak dokázal udržet, všechno hno docela dobře fungovalo - ale pak se mi život hroutil, takže jsem totální zkrachovalec. Jsem rozvedený, nemám stabilní práci, bydlím u rodičů, a mám je spoustu dalších problémů. Mám pocit, že všichni uvidí, jak jsem v životě selhal. To je pro mě jako razítko, jako kategorické potvrzení, že jsem to všechno zvrátil. Přitom na sraz bych jít chtěl, ale nevím jak se tam mám chovat. Jak se ostatní ke mně budou chovat. Říkám si, jak se na mě budou dívat, litovat, připadně mnou pohrdat. Cítím se nesmírně mizerně. Ale to vlastně práce stále. LIBOR